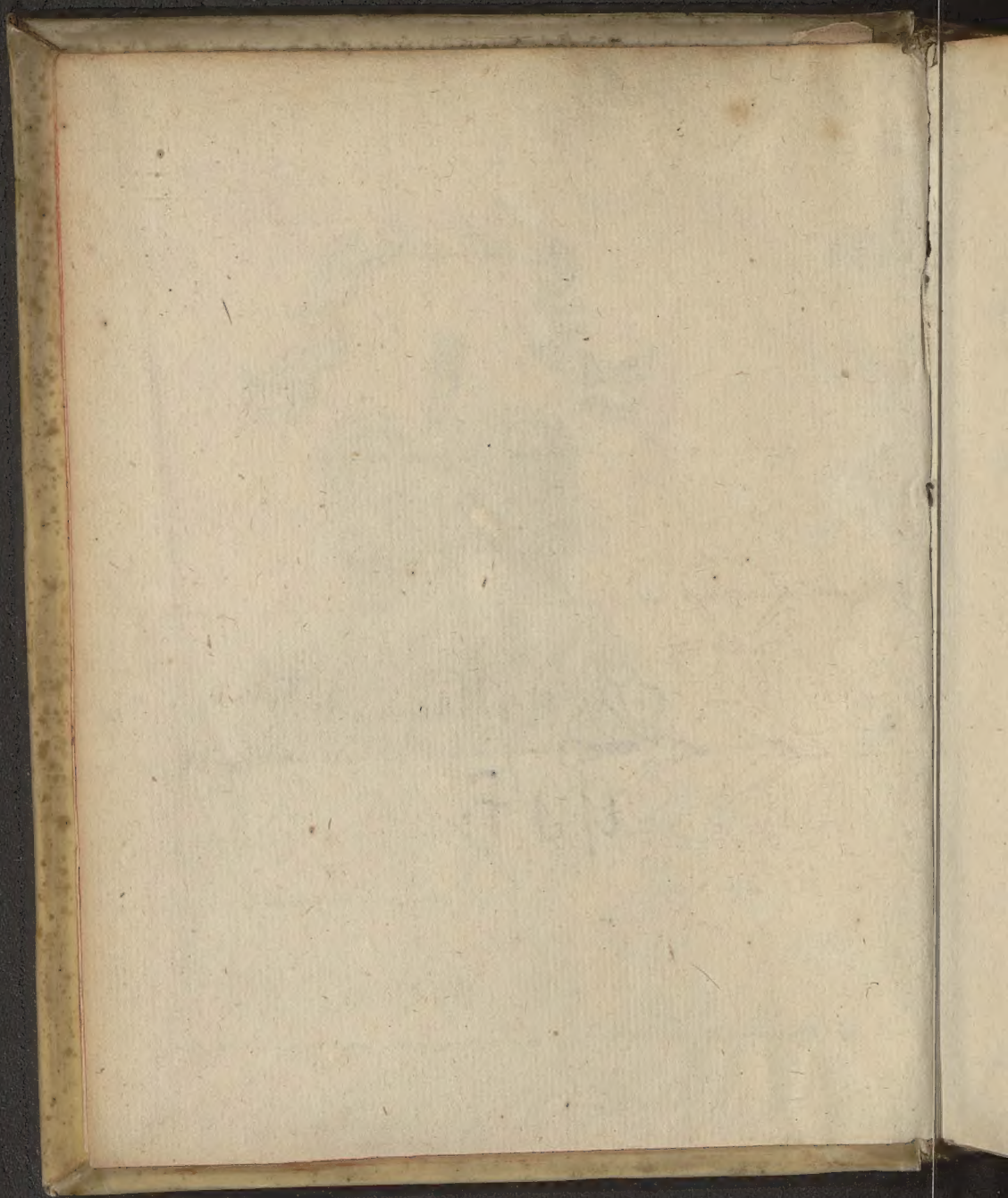

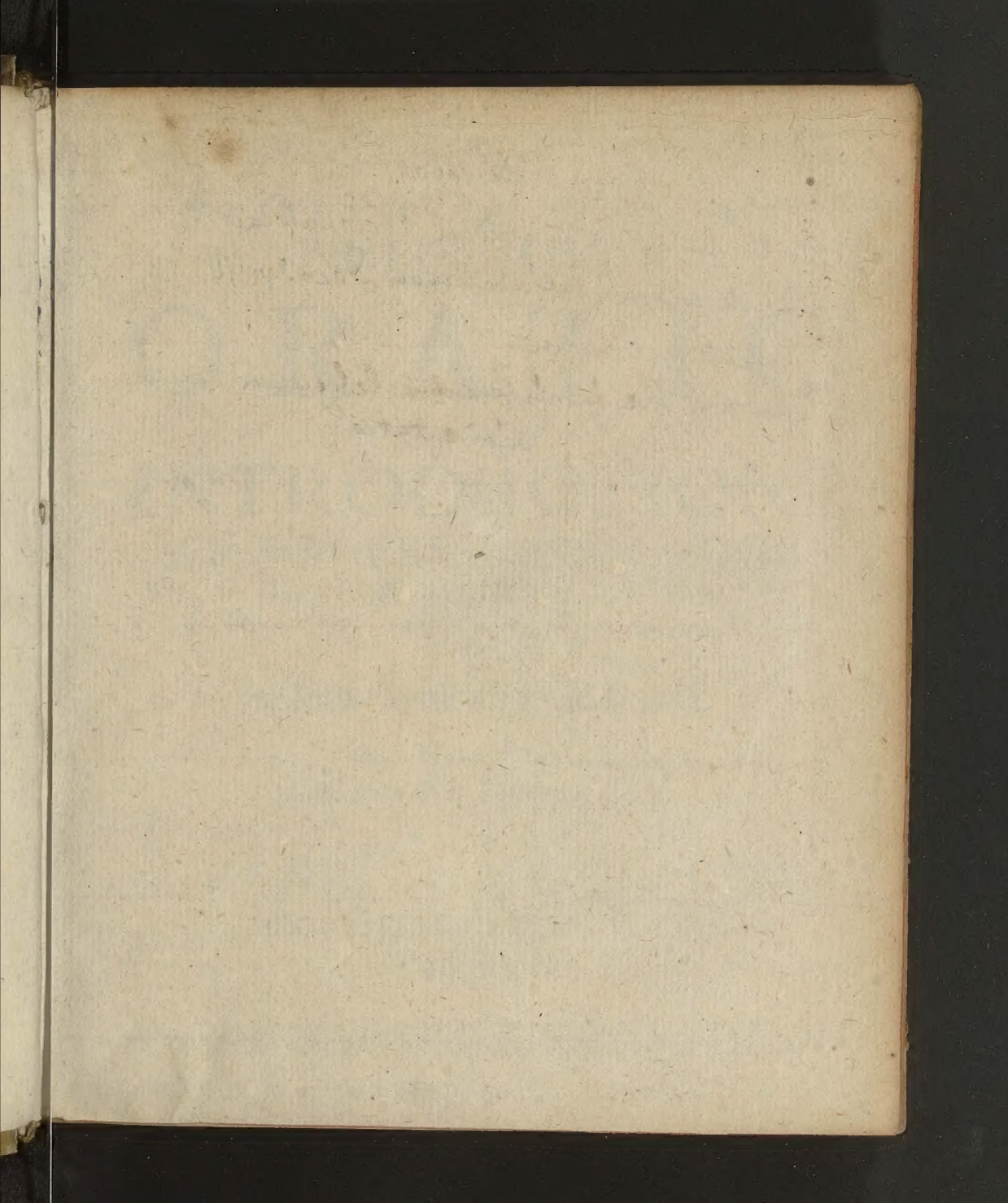

H. XIII. 8

Nova-Tacina. Liter. -

937.

Henrici Nicolai

1. Oratio de Protervia quadam Philosophica.
2. Miscellaneorum Exercitationum Decades III.
3. Gymnasium Ethicum.
4. Irenicum sive de differentiis Religionum conciliandi
Comentatio.

Holl. 46

D. O. M. A.
GYMNASII ETHICI
EXERCITATIO XI.

De
Justitia Particu-
lari.

Quam
PRÆSIDE
HENRICO NICOLAI,
Phil. Profes. Publ.

Placide ventilationi subicit
JOHANNES KNISPELIUS,
Schwebusio-Silesius.

In Gymnasio Gedanensi.

Ad diem Octobr.
Horis locoq; destinatis.

DANTISCI,
Typis Viduæ GEORGII RHETII.
Anno M. DC. XLIX.

D. O. M. A.
GYMNASII ETHICI
EXERCITATIO XI.

De
Iustitia Partien-

lati
PRÆSIDE
HENRICO NICOLAI,
Phil. Profess. Publ.

Publicæ ventilationi subiectæ
JOHANNES KNISPERLIUS,
Schwednitzer-Silesius.

In Gymnasio Gedanensi.

Ad diem
Hortis locos designatis.

DANTISCI,
Typis Viduæ GEORGII RHETII.
Anno M. DC. XLIX.

EXERCITATIO XI.

De

Iustitiâ Particulari.

Conversatione humanâ per homileticas Virtutes directâ actio cum alijs gubernanda est, quæ est vel nostra erga alios, quam *Iustitia particularis*, vel aliorum erga nos, quam *Mansuetudo & cognata Virtus* gubernat.

2. *Iustitiæ particularis tractatio realem positionem, definitionem, objectum, divisionem, & oppositum exhibere debet.*

3. *Positio est, quâ reverâ distincta ab omnibus reliquis particularib. virtutib. est. Quod patet. 1. A formali ratione, quia nulla coeterarum medium in distribuendo ac commutando res externas servat, ut nec plus aut minus, ac par est, capiatur, quàm sola iust. part. Ast hoc proprium formale distinctæ cujusdam Virtutis est. 2. Ab Opposito. Quia iniustitia particularis peculiare vitium à reliquis distinctum est, nam qui plus iusto capit, præcisè iniustus, non intemperans, audax, timidus, illiberalis, mendax, vel similis est. E. & opposita Virtus, iust. part. distincta Virtus est. Quæ contrâ objiciuntur, partim iust. Univers. concernunt, partim aliena sunt. V. Dec. 3. d. 8. t. 3.*

4. *Definitio est, Virtus directâ medium prudentiæ in usurpatione rerum externarum, in quibus plus aut minus, lucrum aut damnum, locum habet, servare faciens.*

5. *Virtus directâ ex d. 4. ut & medium prudentiæ patet. Cætera ex modo versandi & objecto sumpta. Modus versandi in medio in usurpatione rerum externarum servando consistit. Medium hoc paulò aliter hic servatur, ac in reliquis virtu-*

tibus 1. *Non est* inter duo vitia realiter semper distincta. & nominib. distinctis enuntiata. ut liberalitas inter avaritiam & prodigalitem, fortitudo inter audaciam & timorem: sed virtute tantum & ratione, & quæ uno nomine iniustitia vocantur, ubi quoad rem unum vitium, etsi quoad formale & considerationem Ethicam *duplicem anomiam* continet, *excessum*, ubi plus, & *defectum*, ubi minus capitur, ac justum est. Sic qui plus justo de pecunia sumit, excessum in se, defectum in alio committit. 2. *Medium* hoc rationis est, ut in alia Virtute, d. 4. t. 5. *Et sepe rei*, quod non in alia, ut quoad rem nec plus, nec minus justo capiatur, non attendit conditione loci, temporis, personæ, dignitatis, nisi moralis necessitas intercurrat, Videt. 17. Hoc in primis *injust. Commuta.* attenditur, Ubi medium rei cum medio rationis coincidit, prudentia enim moralis tale medium ratione om. circumstantiarum servandum docet, & sic formaliter ex habitu virtutis medium rationis, materialiter & reipsa medium rei hic servatur. Sic in commutando æqualitas simpliciter spectatur. Sic vi justitiæ æquè generosum vinum pro æquali pretio vendes rustico, ac pro eo vendidisti consuli. Tamen ratione variarum circumstantiarum spectatur. Pretium enim rei pro copiâ aut indigentia statuitur. In annonæ caritate majus, in vilitate minus. Et sic medium prudentiæ hic concurrit tam in actu, quam habitu virtutis, ut distinguere hæc cum *Caso l. 5. Spec. mor. c. 3.* non necesse sit.

6. *Ratio & causa*, cur tale medium servandum, 1. *Primum Naturæ* illud est principium, *Quod tibi fieri vis, alteri facis, quod non vis, alteri nec feceris. Matth. 7. v. 12. Luc. 6. v. 31. Tob. 4. v. 16.* Quod Severus in parietibus adscribi iussit. De eo nota, 1. *Voluntas* nostra est regula justitiæ cum altero

altero servandæ, non quomodocunq; vitiosè, erroneè, distortè, & corruptè se habens, sed ordinata, rectificata, & ad lumen naturæ justè conformata. Sic tibi misero succurri velis. E. & alteri succurres. 2. *Voluntas* est regula officii, non in specie vel numero facti, sic enim herus serviret servo, nam hoc à servo factum vult, aut eundem panem pro me emptum pro alio emerem; Sed genere & æquitate, eodem officio vel simili. Sic si nos servi, heros æquos esse vellemus. Tales E. etiam servis esse debemus. II. *Naturalis æquitas*, Cujus imaginem in Cicōniis, Elephantis, Camelis, & brutis videmus. Indecens autem, hominem à brutis vinci. III. *Exempla* justorum laudatorum, & injustorum vituperatorum. IV. *Christianus* & Scripturæ præcepta ac pœnas advertet, *Exod.* 23. *Lev.* 19. 1. *Tim.* 4. 2. *Timoth.* 2.

7. *Modus*, juxta quem medium *Just. Par.* servandum, proportio vel proportionalitas dicitur, voce Mathematica, & est certa magnitudinum ac numerorum ad sese comparatio. Eaq; primaria, quæ primariò in quantitate observatur, ut *Arithmetica*, cum æqualis est distantia, ut 2. 4. 6. 8. Et *Geometrica*, cum dupla vel major est, ut 4. 8. 16. 32. Ubi 4. bis in 8. & 8. bis in 16. & 16. bis in 32. Vel *harmonica*, cum maximi ad minimum ea proportio, quanta differentia intercedentis inter duos majores ad differentiam inter 2. minores, ut 3. 4. 6. ubi 3. & 6. minimi & maximi, 2. distantia inter majores 4. & 6. 1. inter minores 3. & 4. Vt 6. maximus 2. continet 3. minimum: Sic differentia majorum 4. & 6. nempe 2. bis continet differentiam minorum 3. & 4. nempe 1. Et *secundaria*, quæ secundariò interdum attenditur. Quæ directæ, cum directè comparatur, ut sicut 3. ad 6. sic 12. ad 24. Et indirectæ est, cum permutatio distantiarum occurrit. Ut sicut 6. ad 18. sic 12. ad 36. tripla 6. 12. 18. 36.

8. Sic per analogiam proportio *Ethica est ad actum moralem* incerta inter se comparatio, ad æquitatem conformata. Estq; *Arithmetica*, eum æqualitas rerum *Physica* ex sua mensura ac pretio, non contrahentium dignitate ac merito, attenditur. Ut si vinum pro frumento commutandum, modius frumenti 1. Vas vini 10. *℞.* valet. Pro vase vini 10. modius dandi, sic æqualitas rerum servatur, & tantum agricola accipit, quantum Vinitori commutavit: Et *Geometrica*, cum ex merito & respectu morali actus censetur, & distributio instituitur, ac rerum pretia personarum meritis moraliter per se adæquantur. Ut cum præda inter ducem, Capitaneum, & militem dividenda. Dux merito & labore ut 12. Capitaneus ut 6. miles ut 3. se habet. E. tali proportionem distribuendum, & Duci 1000. Capitaneus 500. & Militi 250. *℞.* assignandi. Et ubi militi 100. Capitaneus 200. & duci 400. *℞.* dari debent. Ut duplus Dux ad Capitaneum, sic hic ad militem. *Harmonicam* quidam addunt, & in moralibus commendant, ut *Bodinus* 6. d. *Rep.* c. 6. Et *Met.* h. *h.* c. 6. *Alstedius* *Polit.* 2. c. 7. *Keckermannus* d. 32. *Curs.* *Philos.* q. 1. *Templerus* 3. *Ethica* c. 10. Sed citra rem, cum omnis æqualitas iustitiæ moralis vel ex agentium merito ac dignitate æstimetur, unde *Geometrica*, vel rerum æqualitate, unde *Arithmetica* proportio oritur, frustra media æqualitas inducitur, quæ & nulla inter duas est; & si est, frustranea in moralibus est, cum hæc duæ sufficiant, aut ad ultimum omnia iudicis arbitrio ac prudentiæ committuntur, quod incertum ac pernitiosum in moralibus est, nullum n. certum formale pro distributionis fundamento assignari potest.

9. *Objectum iust. part.* internum appetitus concupiscendi lucri, aut damni inferendi est; *Externum* omnis res usurpanda, in quâ ratio lucri aut damni obtinet, estq; omne contrahi-

trahibile & distribuibile. Subi illo commutāda & contractus, voce nimis strictā, cum & hæreditates, acceptationes, & dationes comprehendat, sub hoc publica in partes pro ratione distribuenda, & præmia & poenas collocant. *Usurpatio est rei externa ad nostrum usum applicatio.* Estq; generalis conceptus ad species sub iustitiæ ratione comprehensas, *commutationem & distributionem*, unde iust. commut. & distributiva dicitur, quomodo & ipsa iustitia in commutatione & distributione rerum externarū versari dicitur. Quamquam nomina specierum non debent in definitionem generis actu & expresse poni, sed hæc ab illis abstrahi, ut *Logici* docent. Sic malè animal corpus sensitivum, rationale vel bestiale dicas. Ita hic rectius generale vocabulum cum suppetit, usurpatio rerum externarum, adhibetur.

10. *Formale rei externa, sub quā iust. parti. objicitur, est ratio damni & lucri*, sub quā nulli alij virtuti objicitur. Vox damni & lucri non strictè sumenda, ut in contractib. spontaneis, emptione, venditione, locatione, oppignoratione, est, sed & latius, ut & in invitis est, in quib. non proprium Lucrum, ut *damnum hic plus mali & incommodi, lucrum plus boni & commodi, minus mali notet.* Sic in poenis Petrus Paulum percussit, lucrum penes Petrum, damnum apud Paulum est. Iudex ad æqualitatem redigens tantum damni percipienti Petro infert, quantum percusso Paulo intulit. De Ictorum definitione iustitiæ, constans & perpetua voluntas suum cuique tribuendi, *Dec. 3. d. 8. t. 13.* visum, & si accuratatione Philosophicā expendatur, nec genus, nec differentiam quadrare dictum, quicquid de *Hunnij l. 1. var. res. 11. 1. q. 1. Soti, aliorumq;* definitionibus sit. Et raras in Jure accuratas definitiones occurrere ipsi Jcti attestantur, *d. Reg. jur. leg. 202.* Et probat *Ant. Matthæus d. 12. fund. juris.*

11. *Divisio* *just.* *part. ex speciebus & modis est. Ex speciebus*
distributiva & commutativa est. An proba, & an in species,
an modos tantum, quæritur? Probam *Scultetus lib. 1. Eth.*
C. 28. negat, quod iustitia longè latior sit, veracitatem, gra-
titudinem, innocentiam, comprehendat, (alii & pietatem,
religionem, observantiam, liberalitatem, magnif. affabil-
urbanitatem, &c. sub eà comprehendunt, ut *Pavonius q. 2.*
d. 3. Eth. aliq.,) *Et distributiva ipsa tota iustitia, non speci-*
es ejus sit, & proportio iustitiæ veritati & gratitudini non
competat. Ubi quædam principum petunt, quædam abso-
lutè sumuntur, cum nō tantum procedant, quædam Vir-
tus dicuntur, cum generale omnis Virtutis adjunctum sint,
ut innocentia, quæ idem ac honestas, gratitudo ad iustiti-
am remunerantem vel liberalitatem pertinet, vel analo-
gon quid illi est, vel actus aut semivirtus est, non virtus.
Pietas & religio Virtus spiritualis, non Civilis est. V. c. l. t. 14.
Quædam diversæ à iustitiâ virtutes sunt, ut liberalitas, affa-
bilitas, Urbanitas, d. 10. Buridanus 5. Eth. q. 7. in modos,
non species esse vult. Sed rectius in species dicitur, nam ob-
jecta formalia, modi verandi, actusq; ipsi & proportionès
distinctæ hic sunt, à quib. specificum Virtutum discrimen
sumi solet. Distributiva externum publicum objectum,
commutativa privatū habet, & distribuere ac commutare
actus diversi & oppositi sunt, subjecta variant, ibi publica,
hic privata sunt, & proportionès etiam divertunt. t. 12. 10.
Inde & Aristoteli iusti species vocantur, s. Nicom. c. 7. & l. 4.
Eudem. c. 2. Opposita dissolvit *Timplex 3. Eth. c. 10. Stre-*
vesdorf. d. 1. & J. q. 61. aliq. V. Dec. 3. t. 15. c. l.

12. *Distributiva est just. part. aequalitatem proportionis Geo-*
metrica moralis in distributione rerum externarum publicarum
inter partes, quæ publica sunt, servare faciens. Genus èt. 4.
 patet.

patet. Reliqua è modo versandi & objectio sumpta sunt.
 E modo versandi æqualitatem proportionis Geomet. mo-
 ralis servare facere dicitur. Quid ista proportio, 1. 7. 8. di-
 ctum. Hic servatur, cum *pro statu, merito, dignitate, & re-
 spectu proportionem moralem importante, unde* majus minusvè
 pretium rei æstimari potest, publicum quid, præmium vel
 poena, distribuitur. Objectum enim distributivæ debetur
 membris *ratione totius*, cujus membra sunt: Vnde & eà pro-
 portione tribuendum, quam ad totum seu communitatem
 habent. Unde quia membra inæqualia, status, conditio,
 meritum, facultas, opes, diversa, & præmium & onus di-
 versum esse debet. Sic majus onus imponendum, qui se
 habet ut 20. quàm illi, qui ut 6. ut si hic 6. imp. solvat, alter
 20. solvere debeat. *Fundamentum diversitatis* hic varium
 esse potest, nobilitas, liberalitas, opes, merita, virtutes, di-
 gnitates, *V. Arist. 5. Nicom. C. 6. Bodinum 6. d. Rep. c. 6. Qui*
 & omne *Geometricum* ad regium & Aristocraticum, Arith-
 meticum ad Democraticum statum pertinere ait. Quod fal-
 sum esse præmia pro merito & statu cujusvis in omni Poli-
 tia, etiam Democratica, distribuenda, docent. *Conf. Hor-
 neiium 3. Eth. c. 12. Piccolomin. gr. 10. c. 10.*

13. *Objectum distributionis est circa quod, & Cui.* *Circa*
quod est res externa publica. Externa, quæ extra naturam sub-
 jecti est, quod justitiam administrat. *Publica*, quæ ut com-
 mune quid ad totam Remp. spectans de communi ejus bo-
 no aut malo inter cives, ut publica communitatis membra
 sunt, distribuitur. *Estq; commoda*, ut præmium, honor, be-
 neficium publicum, libertas, privilegium, *vel incommoda*,
 ut onus & labor publ. servitus, contributio, vectigal, joga-
 tio, adæratio, capitatio. Cum privato nomine, non ut ex
 publico reservato, nec ut publicæ personæ, sed ut privaræ

confertur, ut privata merces, beneficium, stipendium de privata opera, ut Consiliario ob prudens consilium, militi ob strenuam operam, Civi ob privatam industriam, *commutatio est, non distributio*. Sic cum delinquenti poena irrogatur, non ut Civi aut membro publ. sed ut privatim delinquenti irrogatur, etsi iustitiæ executio, injuriæ vindictio, & poenæ inflictio ad Remp & publicam potestatem pertineat. *Cui, alias subiectum*, est pars publica, quæ talis, & pars publicæ societatis, publico nomine ob publicum finem & usum aliquid participans. Ut cum onus civib. ob communem Reip. usum imponitur, agri hostibus erepti aut prædæ civib. vel militib. distribuuntur.

14. *Commutativa est iustitia part. æqualitatem proportionis Arithmeticæ moralis in commutatione rerum externarum ac privato nomine debitarum inter privatos servare faciens. Obiectum ejus* συνάλλαγμα *sive contractus, vel potius omne commutabile, etiam invitum & involuntarium, unde & obligatio ex delicto vel quasi delicto comprehenditur, prout in Jure Civili Leg. omnem, ff. de Judic. vox contractus extenditur. Estq. voluntarium, ut emptio, venditio, locatio, mutuum, commodatum, usus fructus, & invitum, cum ab unâ parte voluntas non adest, ut furtum, poena. Hoc vel in re lædit, ut factum, rapina, vel in personâ propriâ vel alienâ & conjunctâ, incolumitatem, dignitatem, fortunam, &c. Res privata, quæ ut privata, nomine non publico possidetur. Subiectum persona privata est, quæ sub privatorum conditione æstimantur. Possuntq. vel cives uniûs, vel diversarum Rerum publicarum esse, vel ipsa Resp. privatim spectata cum aliâ contrahens, ut si aliquid à privato emat, illi vendat, elocet, utendum det, &c. Modus versandi est, ut æqualitas proportionis Arithmeticæ servetur, ut res &*
rei.

rei pretium in se simpliciter citra statum, conditionem, meritum contrahentis, attendatur. *Commutatio* enim vult, ut tantum lucri aut damni reportes, quantum pro re debetur, non plus aut minus. Sic si ædes vendas, tantum pretij habebis, quantum domus in se, aut ex contractu vendentis meretur, non quantum dignitas aut meritum emptoris postulat. Et *opposita inæqualitas* primò & per se ex facto æstimatur, non conditione inferentis injuriam, nisi morale discrimen ei importet, t. 17. Sic si probus defraudet, injuriam infert, æquè ac improbus, non attento, quòd aliàs probus sit. E. & æqualitas primò ex ipso facto spectanda. At hoc proportio Arithmet. est.

15. De pœnis imprimis quæritur, quâ proportione infligenda, an Arithmeticâ, Geometri. aut Harmonicâ? Communiter Geometricâ ajunt, & distributivæ justitiæ tribuunt. *Connumbricens. d. 9. Eth. q. 1. Ja. Mart. C. 9. d. 3. q. 9. Raconis s. 3. Eth. q. 2. Golius lib. 5. Eth. c. 5. Bartholinus l. 2. Eth. c. 1. Magirus, Heilandus, Ch. Matthias, Eustachius S. Pauli, Alstedius, Timplerus, Rigerus, Reyerus, Snellius, Casus, Hakelmannus, alijs. Ex Ictus in parat. ff. d. 1. & J. n. 11. Mynsinger, Ehemius. Alij Arithmeticâ ajunt, & commutativæ adscribunt, Ut Averroes, Thomas, Cajetanus, Soto, Hornejus l. 3. Eth. c. 13. Melancthon Epit. Eth. p. 1. Goclen. q. 42. Eth. Arniseus l. 1. Pol. c. 17. & peculiari disput. d. prop. Arithm. Amesius l. 5. Cas. c. 3. Gerhardus d. Magistr. t. 312. Et ipse Aristoteles s. Nicom. t. 7. Ubi & invitas commutationes. Iust. Com. adscribit. Hæ autem pœnarum irrogationes sunt. Alij mediæ cuidam Iust. quam correctivam vocant, pœnas irrogare tribuunt, Ut Amesius t. l. c. 2. & lib. 2. medul. cap. 16. t. 68. 70. Scultetus lib. 1. Eth. c. 33. Alij πέρην eligunt, ut Gurius d. 12. Eth. q. 1. Alij inter delicta publica, quæ Geometricæ, & privata, quæ*

quæ utriusque prop. censent, distinguunt. *VValens p. 3. Eth. p. 230.*

16. Rectius *justitia commutativa* asseritur, & proportio Arithmetica in poenis statuitur, sed *Ethica & Moralis*, ex lucri & damni ratione, non *Physica* ex naturâ facti absolute spectata, sumpta, ut *aqualibus peccatis Ethicè & moraliter secundum omnes circumstantias morales minuentes vel aggravantes spectatis, aequales pœnæ Ethicè ratione damni, quod inferunt, spectata irrogentur*, citra respectum personæ, *περὶ τὴν πόλιν* *ἴσων*, aut ullam conditionem non inæqualitatem delicti moralem inferentem. Patet 1. *Scripturâ*, quæ omnem injustum personæ respectum, quo res ipsa non variatur, prohibet. *Lev. 19. v. 15. Dent. 1. v. 17. Proverb. 24. v. 23. Jac. 2. v. 3. 4.* 2. *Ratione*, quia *justitia inæqualia commissa ad æqualitatem redigere debet*. At in judiciis & poenis eadem æqualitas intenditur, ut quod delicto damnum illatum, æquali pœnâ damni inferendi sarciatur, & sic rerum inæqualitas ad æqualitatem moralem simpliciter redigatur. Secus si fiat, & persona aut ad rem moraliter nihil faciens respiciatur, non inæqualitas tolletur, sed intendetur, dum jus suum læso denegatur. Et si *Geometrica* prop hic servetur, pro majore statu validius aliquis punietur, quod tamen alteri exvertunt, & nobilem mitius ignobili puniendum censent: Item pœnæ propriè distribui dicentur, quæ irrogantur & inferuntur, non distribuuntur, quod publicorum est, *r. 12. 13.*

17. *Respectus personæ Physicus & ex naturâ sui totus est illicitus, qui nihil ad rem moraliter spectatam facit: Sed Ethicus & moralis admitti potest, ubi aliquid moraliter aggravans aut minuens est, hoc enim discrimen delictorum morale facit, & aliquid importat, unde crimen gravius ac levius fit, consequenter graviolem aut leviolem pœnam meretur.*

itini
ere
and
re.
li-
to:
are,

no-
r li
pe-
"

